

храна на малките си, да ги отгледват и бранят от многобройните си неприятели. Незгодите въ живота сж ги принудили да сж хитри, съобразителни и недо-вѣрчиви къмъ всичко наоколо имъ. Често пжти, за да се нахранятъ или да уталожатъ жаждата си, изминаватъ по стотици километри, а въ това време на скитосване отъ мѣсто на мѣсто, колко неприятели ги дебнатъ, за да ги унищожатъ!...

—Въ топлите страни, пъкъ и по нашите мѣста живѣятъ едни чудни насѣкоми, наречени **богомолки**. Нагледъ мълчаливи и безгласни, богомолките привличатъ нашето внимание съ особенното устройство на тѣлото си. Предните имъ крака сж силно удължени и сж приспособени, като ржце, за хващане на разни предмети. Гърдите имъ сж почти изправени спремо полегалото коремче. Въ спокойно състояние дългите предни крака—ржце сж свити и плътно прилепени до гърдите, както ржцете на богомолецъ, поради което тѣзи насѣкоми сж наречени богомолки.

Когато богомолките огладнеятъ ставатъ много смѣли и нападателни, при което размахватъ дългите си крака — ржце и сграбчватъ нѣкой скакалецъ или друго нѣкое тревоядно насѣкомо. Но когато нѣма съ какво да се нахранятъ, богомолките се нападатъ едни други и то съ голѣмо ожесточение.

При тѣзи борби помежду си тѣ си нанасятъ и тежки рани, особено когато борбата е за овладяване на нѣкоя женска.

Голѣми и особено свирепи богомолки се срѣщатъ въ Африка и Америка.

Тѣ живѣятъ по клоните на дърветата, като се прикриватъ между гжстите и голѣми листа. Отъ тукъ тѣ нападатъ своите жертви, които често пжти биватъ малки птички, дървестни жаби и гущерчета.

Тѣзи голѣми и страшни богомолки, като хванатъ жертвата си, огризватъ меките части на главата